

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 244/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť A. H., t. č. v Ústave na výkon väzby Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 31 T 207/08 a Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 3 Tpo 30/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. H. odmieta.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 1. júla 2009 doručené podanie A. H., t. č. v Ústave na výkon väzby Košice (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým namieta porušenie svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Prešov (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 31 T 207/08 a Krajským súdom v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod

sp. zn. 3 Tpo 30/08.

Sťažovateľ uviedol, že v tejto veci podal ústavnému súdu 26. januára 2009 sťažnosť, ktorou žiadal, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 0tp 82/06 a krajským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tpo 30/08, aby zrušil uznesenie krajského súdu z 18. novembra 2008 a prikázal krajskému súdu prepustiť ho z väzby na slobodu. Svoju sťažnosť odôvodnil tým, že jeho väzba v období od 25. júna 2007 do 21. septembra 2007 bola nezákonná.

V odôvodnení sťažnosti, ktorá je predmetom tohto konania, sťažovateľ uviedol, že 27. mája 2009 požiadal o prepustenie z väzby na slobodu z dôvodu, že jeho väzba v období od 25. júna 2007 do 21. septembra 2007 bola nezákonná a protiústavná, pretože sa nezakladala na právoplatnom súdnom rozhodnutí. Sťažovateľ svoj názor opiera o rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 209/06 a sp. zn. I. ÚS 187/07, v ktorých ústavný súd vyslovil právny názor, že samotné podanie obžaloby nie je dostatočným titulom pre ďalšie trvanie väzby obvineného, a preto príslušný súd musí rozhodnúť o ďalšom trvaní väzby najneskôr do uplynutia základnej šesťmesačnej lehoty väzby v prípravnom konaní, resp. do uplynutia termínu posledného predĺženia lehoty väzby v prípravnom konaní.

Okresný súd rozhodol na verejnom zasadnutí 24. júna 2009 tak, že žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby zamietol.

Na základe týchto skutočností sťažovateľ žiada ústavný súd „o urýchlenie vydania nálezu, ktorým by vyslovil porušenie označovaných práv podľa ústavy a dohovoru v konaní Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 31 T 207/08 a Krajským súdom Prešov pod sp. zn. 3 Tpo 30/08“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sa ústavný súd oboznámil s obsahom spisu vedeného ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 81/09 a zistil, že predmetom tohto konania bolo namietané porušenie základných práv sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 3 Tpo 30/08, v ktorom sťažovateľ žiadal o zrušenie uznesenia krajského súdu sp. zn. 3 Tpo 30/08 z 18. novembra 2008. Ústavný súd sťažnosť odmietol uznesením z 12. februára 2009 ako zjavne neopodstatnenú. Rozhodnutie ústavného súdu bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa doručené 4. marca 2009.

Z obsahu súčasne posudzovanej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie tých istých práv, ale v inom konaní pred okresným súdom (vedenom pod sp. zn.

31 T 207/08, hoci v úvode sťažnosti označil konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 0 Tp 82/06) a iným rozhodnutím, a to uznesením z 24. júna 2009, hoci z presne rovnakých dôvodov, ako v predošlej sťažnosti. Ústavný súd preto posúdil, že nejde v celom rozsahu o totožné sťažnosti.

O rovnakú vec ide iba v časti namietaného porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 3 Tpo 30/08, ktorého predmetom bolo rozhodovanie o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 0tp 82/06 z 2. septembra 2008. Vzhľadom na to, že o tejto veci už ústavný súd rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 81/09-13 z 12. februára 2009, ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako neprípustnú [§ 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Ústavný súd ďalej zistil, že o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 24. júna 2009, ktorú sťažovateľ zahlásil do zápisnice na hlavnom pojednávaní, nebolo ešte rozhodnuté, konanie o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby nie je teda právoplatne skončené. Z ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. Sťažovateľ sa ochrany svojich práv, ktorých porušenie namieta rozhodnutím okresného súdu, môže domáhať v konaní pred iným súdom (v konaní o sťažnosti pred krajským súdom). Ústavný súd preto sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2009